

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ing. Evou Poláčkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobce:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupeného obecným zmocněncem ██████████. ██████████
bytem Jeronýmova 423, 738 01 Frýdek-Místek

proti

žalovanému:

PROFI CREDIT Czech, a. s., IČO 61860069
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1

o zrušení rozhodčích nálezů

takto:

- I. Návrh, aby byl zrušen rozhodčí nález Chrudimské rozhodčí společnosti s. r. o., Tovární 1112, 537 01 Chrudim IV., č. j. ██████████ ze dne 18. 1. 2018, a rozhodčí nález rozhodce Mgr. Jana Fišera, Masarykovo nám. 1544, 530 02 Pardubice, č. j. ██████████
██████████ arch. č. ██████████ ze dne 9. 5. 2017, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou podanou dne 3. 5. 2018 domáhal zrušení rozhodčích nálezů citovaných ve výroku I. rozsudku. Žalobce se odvolával na důvody pro zrušení rozhodčích nálezů dle ust. § 31 písm. b), g), h) zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, a to ve znění zákona účinném do 30. 11. 2016. Žalobce poukazuje na to, že rozhodce Mgr. Jan

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

Fišer není nestranným a nezávislým rozhodcem, žalobce jej v době uzavírání rozhodčí smlouvy (25. 7. 2014) neznal. Žalobce odkazoval na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2017, č. j. 28 Co 263/2017-103, dle kterého lze dovodit zjevnou ekonomickou závislost rozhodce Mgr. Jana Fišera na žalovaném, když ten jej nepochybně motivuje rozhodovat tak, aby mu nadále takové spory svěřoval, dále Krajský soud v Praze dospěl k závěru, že ujednání rozhodčí smlouvy, pokud jde o výběr rozhodce, je neplatné, a to absolutně, jako celek, pro jednání přičící se dobrým mravům. S ohledem na to, že rozhodčí senát Chrudimské rozhodčí společnosti s. r. o. rozhodoval dne 18. 1. 2018, musel vědět o citovaném usnesení Krajského soudu v Praze. Dále žalobce poukázal na stanovisko Ústavního soudu, dle kterého úvěrová smlouva odporuje dobrým mravům, obsahuje-li úrok, který se blíží lichvě, v této části, týkající se úroku by měla být smlouva absolutně neplatná.

2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl tuto zamítnout, odkázal na aktuální znění zákona o rozhodčím řízení. Pokud jde o určení rozhodce, odkázal žalovaný na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu, Ústavního soudu ČR. V mnoha případech byly posuzovány rozhodčí doložky, které žalovaný ve smluvní dokumentaci používá, a nebyly shledány neplatnými. Žalovaný poukázal na konkrétní usnesení Ústavního soudu ČR, která považují rozhodčí doložky žalovaného s konkrétním výčtem rozhodců za platné, a která považují rozhodčí doložky žalovaného za nikoli v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Rozhodčí smlouva obsahuje 13 konkrétně vyjmenovaných rozhodců ad hoc, na kterých se účastníci dohodli, jde o dvoustrannou dohodu. Seznam rozhodců je tak jasně a dopředu dán, je neměnný, stálý a uzavřený. Sám žalobce byl vyzván v rámci předžalobní upomínky k výběru rozhodce. Pokud jde o žalobcem uváděnou podjatost rozhodce a jeho ekonomickou závislost na žalovaném, k tomuto odkazuje žalovaný na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2018, sp. zn. 20 Cdo 4022/2017. Dále žalovaný uvedl, že tímto tedy bylo žalobcem citované usnesení Krajského soudu Praze vyvráceno s tím, že i sám senát 28 Co změnil svou rozhodovací praxi. Žalovaný dále namítl, že pokud jde o návrh žalobce na zrušení rozhodčího nálezu vydaného Mgr. Janem Fišerem, tento byl podán po lhůtě uvedené v § 32 zákona o rozhodčím řízení, a tedy opožděně.
3. Dle § 115a o.s.ř. k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí; to neplatí ve věcech uvedených v § 120 odst. 2.
4. K výzvě soudu dle § 101 odst. 4 a § 115a o.s.ř. o tom, zda účastníci souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, se účastníci nevyjádřili, jejich souhlas se tak předpokládal (§ 101 odst. 4 o.s.ř.), a proto soud rozhodl věc bez nařízení jednání.
5. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. – o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen zákon), v platném znění, návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.
6. Dle ust. § 31 zákona soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.
7. Dle ust. § 31 zákona ve znění účinném do 30. 11. 2016 soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález,
8. jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci

se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) rozhodce nebo stálý rozhodčí soud rozhodoval spor ze spotřebitelské smlouvy v rozporu s právními předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele nebo ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem, dle písm. h) rozhodčí smlouva týkající se sporů ze spotřebitelských smluv neobsahuje informace požadované v § 3 odst. 5, popřípadě tyto informace jsou záměrně nebo v nezanedbatelném rozsahu neúplné, nepřesné nebo nepravdivé, nebo i) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.

9. Z rozhodčích spisů rozhodce Mgr. Jana Fišera sp. zn. [REDAKCE] a společnosti Chrudimská rozhodčí společnost s. r. o. sp. zn. Č.j. [REDAKCE] soud zjistil, že žalobce jako klient uzavřel se žalovaným jako věřitelem smlouvu o revolvingovém úvěru dne 25. 7. 2014, dále účastníci uzavřeli rozhodčí smlouvu ze stejného dne (dále jen "rozhodčí smlouva"), dne 9. 5. 2017 byl vydán a 24. 5. 2017 vložen žalobci do domovní schránky rozhodčí nález rozhodce Mgr. Jana Fišera, ve kterém bylo žalobci uloženo zaplatit žalovanému 43.825 Kč s příslušenstvím, smluvní pokutu, náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci rozhodčího nálezu. Dále bylo z poučení rozhodčího nálezu zjištěno, že účastník, kterému byl doručen rozhodčí nález vydaný v rozhodčím řízení v prvním stupni, může požádat o přezkum tohoto rozhodčího nálezu prostřednictvím žádosti o přezkum rozhodčího nálezu. Žádost o přezkum rozhodčího nálezu, jak stanoví rozhodčí smlouva, se podává do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodčího nálezu, a to u rozhodce, který vydal rozhodčí nález, o jehož přezkum je žádáno. Dále byl žalobce poučen, že je oprávněn podat návrh na zrušení rozhodčího nálezu příslušnému soudu, tj. Okresnímu soudu v Pardubicích, a to do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu. Z rozhodčího spisu bylo zjištěno, že žalobce podal dne 6. 6. 2017 žádost o přezkum rozhodčího nálezu. Rozhodčím nálezem rozhodčího senátu ze dne 18. 1. 2018 č. j. [REDAKCE] bylo zjištěno, že rozhodčí nález č.j. [REDAKCE] ze dne 9. 5. 2017 vydaný rozhodcem Mgr. Janem Fišerem ve věci účastníků, o zaplacení 43.825 Kč s příslušenstvím a smluvní pokutou, se potvrzuje s tím, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů přezkumného řízení. Tento rozhodčí nález byl žalobci doručen dne 1. 2. 2018.
10. Z rozhodčí smlouvy bylo mimo jiné zjištěno, že si strany sjednaly rozhodce pro rozhodčí řízení, a to konkrétních třináct osob, jednoznačně v rozhodčí smlouvě specifikovaných. V rozhodčí smlouvě si strany sjednaly i možnost přezkumu rozhodčího nálezu v rámci přezkumného řízení.
11. V projednávané věci se soud nejprve zabýval otázkou, zda návrh na zrušení rozhodčích nálezu byl podán v zákonem stanovené lhůtě, tedy ve lhůtě 3 měsíců od doručení rozhodčího nálezu žalobci, tedy jako účastníku rozhodčího řízení. Jak vyplynulo z předložených listinných důkazů (připojeného rozhodčího spisu), napadený rozhodčí nález rozhodce Mgr. Jana Fišera byl žalobci jako tomu, komu byl rozhodčí nález určen, 24. 5. 2017 vložen do domovní schránky, dne 1. 2. 2018 byl žalobci doručen rozhodčí nález rozhodčího senátu. Žaloba na zrušení rozhodčích nálezu byla podána 2. 5. 2018, kdy byl návrh předán k poštovní přepravě, s ohledem na skutečnost, že lhůta pro podání žaloby na zrušení rozhodčího nálezu je lhůtou svou povahou procesněprávní (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 23 Cdo 3300/2009), byl návrh podán včas. Žalovaný namítal, že pokud jde o lhůtu k podání žaloby o zrušení rozhodčího nálezu vydaného rozhodcem Mgr. Janem Fišerem, tato nebyla dodržena, a je tak na místě návrh pro opožděnost zamítnout. Soud se s takovým právním hodnocením žalovaného neztotožnil. Žalobce využil řádně ve lhůtě možnost bránit se vydanému rozhodčímu nálezu rozhodce Mgr. Jana Fišera žádostí o přezkum tohoto rozhodčího nálezu v rámci v rozhodčí smlouvě sjednané možnosti přezkumu rozhodčího nálezu v rámci přezkumného řízení. V rámci přezkumného řízení tak bylo rozhodování o rozhodčím nálezu vydaném rozhodcem Mgr. Janem Fišerem, tedy nelze mít za to, že pokud žalobce současně nepodal žalobu na zrušení rozhodčího nálezu příslušnému soudu, že následně

by tříměsíční lhůtu pro podání takové žaloby nedodržel. Po samotném výsledku přezkumu žalobce podal řádně ve lhůtě žalobu na zrušení rozhodčích nálezů s ohledem na výsledek přezkumu, který potvrdil vydaný rozhodčí nálezn rozhodce Mg. Jana Fišera. Nelze ani připustit, že by mohla být vedena paralelně dvě řízení o témže vydaném rozhodčím nálezu současně (přezkum jako druhý stupeň rozhodčího řízení a zároveň žaloba u soudu podaná na zrušení vydaného rozhodčího nálezu). S ohledem na tento závěr soudu shledal zdejší soud, že žaloba o zrušení obou vydaných rozhodčích nálezů byla podána včas.

12. Soud se dále zabýval důvody uvedenými žalobcem pro zrušení rozhodčího nálezu. Žalobce poukazoval na důvody dle § 31 písm. b), g), h) zákona. Z žalobcem uvedeného obsahu těchto ustanovení bylo zřejmé, že žalobce odkazuje na znění zákona účinného do 30. 11. 2016. Soud však věc posuzoval v souladu se zákonem, resp. jeho zněním účinným ke dni podání žaloby (2. 5. 2018), resp. ke dni rozhodnutí, a to s odkazem na novelu č. 258/2016 Sb. zákona, která je účinná ke dni 1. 12. 2016, a její přechodná ustanovení, která neřeší problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, proto soud musel aplikovat znění zákona v novelizovaném znění zákona (v tomto soud odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu 33 Cdo 2713/2012, který se tímto zabýval v případě jedné z předchozích novel zákona – zák. č. 19/2012 Sb.). Soud dále odkazuje (viz rozsudek Nejvyššího soudu 33 Cdo 838/2014) na obecnou zásadu procesního práva, podle níž při změnách právních předpisů procesněprávní povahy platí zásada, že nové procesní právo (jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí její účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti nové právní úpravy, zůstávají zachovány, v případě procesních vztahů platí nové právo i ve věcech před jeho účinností zahájených, ale dosud neskončených (o to spíše na řízení zahájená po účinnosti nové právní úpravy, jako v řízení u zdejšího soudu) s upozorněním na skutečnost, že tato zásada může být prolomena, neboť rozhodující jsou vždy konkrétní přechodná ustanovení v nových procesních předpisech, která mohou stanovit, že řízení započatá přede dnem účinnosti nového předpisu se dokončí podle dosavadních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 258/2016 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená na základě rozhodčích smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 19/2012 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně řízení v případě sporů ze spotřebitelských smluv, se dokončí podle dosavadních předpisů. Tedy stejně jako v případě zákona č. 19/2012 Sb., kdy přechodná ustanovení neřešila problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, tak i zákon č. 258/2016 Sb. tuto problematiku (užití novelizovaného znění zákona na řízení o zrušení rozhodčích nálezů) neřešil, vycházel soud ze znění účinného ke dni podání žaloby, resp. ke dni rozhodnutí ve věci. Žalobce namítal důvody pro zrušení rozhodčího nálezu shora citované za účinnosti zákona do 30. 11. 2016, kdy zákon umožňoval i v rámci řízení o žalobě o zrušení rozhodčího nálezu jeho meritorní přezkum. S ohledem na posouzení věci ze strany soudu dle zákona účinného v době podání žaloby, resp. v době rozhodnutí o návrhu, viz výše, soud se zabýval žalobcem tvrzeným důvodem dle ust. písm. b), že rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje. Soud neshledal rozhodčí smlouvu uzavřenou mezi účastníky jako neplatnou, v podrobnostech soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 4022/2017, 20 Cdo 5642/2017. V rozhodčí smlouvě sjednaný způsob výběru rozhodců je platný, výčet rozhodců je stálý a neměnný, rozhodci jsou jednoznačně a jmenovitě určení, jde tak o platný právní úkon, dostatečně transparentní. Stejně tak, pokud jde o žalobcem namítanou ekonomickou závislost rozhodce na žalovaném, odkazuje soud na výše citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu. Vztah ekonomické závislosti nelze spatřovat jen v tom, že rozhodci vzhledem ke každé jím vyřízené věci vzniká nárok na odměnu. K vyloučení rozhodce z projednání a

rozhodnutí věci může pak dojít teprve tehdy, když je evidentní, že jeho vztah k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat (pokud by řízením či jeho výsledkem mohl být dotčen rozhodce na svých právech). Stejně tak namítaná neplatnost rozhodčí smlouvy z důvodu jejího rozporu s dobrými mravy nebyla soudem shledána, takto sjednaná rozhodčí smlouva nezakládá nerovnováhu v právech a povinnostech stran v neprospěch žalobce. Při podpisu rozhodčí smlouvy byly jednoznačně určeny osoby rozhodců v případném rozhodčím řízení, byly sjednány i podmínky přezkumného řízení. Soud tak neshledal žádnou námitku žalobce důvodnou, resp. neshledal důvod pro zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení zákona, § 31 písm. b), jak uvedl shora s tím, že nad rámec zákona se soud nemohl námitkami žalobce zabývat. Řízení o zrušení rozhodčího nálezu není řízením o meritorním přezkumu tohoto. Soudu tak nezbylo než žalobu v celém rozsahu zamítnout.

13. Vzhledem k tomu, že žalovaný měl ve věci plný úspěch, má dle ust. § 142 odst. 1 věta první o.s.ř. proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalovanému náklady v řízení nevznikly, soud rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku II., že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 28. února 2019

Mgr. Ing. Eva Poláčková v. r.
předsedkyně senátu